

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

15ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 28 'Ιουλίου 1952 (Π.Ο.Η.) *Έτος Δ'. Αριθ 134—Τιμή Φύλλου Δραχ. 1000	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σταύρος Καραμάντος ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : *Εξάμηνος δραχ. 15.000—*Ετησία δραχ. 30.000 *Εξωτερικού: *Εξάμ. δολ. 3.—*Ετησία δολ. 6
--	--

ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΑΝΟΔΩ ΑΥΤΟΥ

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ»

Υπάρχουσι στιγμαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἀτόμων καὶ τῶν μεγάλων ἀγώνων, τῶν ὁποίων ἡ ἀνταύγεια εἶναι τόσον ἰσχυρά, ὥστε νὰ διαπερᾷ καὶ αὐτὰ τὰ ἀγνώστα σκότη τοῦ μέλλοντος.

Μία τοιαύτη στιγμή εἶναι καὶ ἡ ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπάνοδος τοῦ Πανιερωτάτου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ποιμενάρχου κ Χρυσοστόμου *Οσὴν θλίψιν καὶ ὀσπρίαν μᾶς ἐπότισεν ἡ ἀνήκουστος καὶ πρωτοφανὴς εἰς σκληρότητα ἐξορία Του, τόσῃν χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν μᾶς ἐπρόξενησεν ἡ ἐπάνοδος Του.

Δάκρυα ἐγέμισαν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ ἀντικρύζοντες τὸν ἐπανερχόμενον ἐξόριστον. Ἡ ἀπουσία Του ἦτο ἐν μέγα καὶ δυσαναπλήρωτον κενόν, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως μίαν πένθος μελαγ-

**Ο Πανιερώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν (Παλαιομερολογιτῶν) Πρώην Φλωρίνης κ. κ Χρυσόστομος ἐπανερχόμενος ἐκ τῆς ἐξορίας*

χολία. Ἐκτὸς ὅμως τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, ἥτις ἀφεώρα τὸ ἀπορφανισθὲν ποίμνιον Του, ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη πλευρά. Ἡ πλευρά τῆς ἠθικῆς ἀποκαταστάσεως. Οὐδεμία ἀντίρρησης χωρεῖ ὅτι ἡ ἐξορία Του ὑπῆρξε στίγμα κατὰ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν δημοκρατικῶν αὐτῆς θεσμῶν. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ ἡ ἐπάνοδος Του ἐξιλεώνει τὸν τόπον αὐτόν, ἀπὸ τοῦ διαπραχθέν ἐγκλήμα.

Καὶ ὥς ἱεκνα ἐναγκαλιζόντες τὸν ἐπανελθόντα Ποιμενάρχην, καὶ ὥς Ἑλληγες χαίροντες διὰ τὴν ἀποκατάστασιν αὐτὴν, ἀναφωνοῦμεν «Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθώμεν ἐν αὐτῇ»

Μὲ τὴν καρδίαν πλήρη ἀπὸ τὰ συναισθήματα χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ, ἀνατείνομεν εὐχαριστίας ὄμμα πρὸς τὸν Κύριον τῆς Δόξης καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐκφράζομεν τὰς θερμότερας ἡμῶν

εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ἀξιολύτους κ.κ. Νικ. Ζορμπάν, βουλευτὴν Χίου, Χρ. Γοργιάν, βουλευτὴν Σερρών καὶ Χ. Σκουτέρη βουλευτὴν Ἀττικοβοιωτίας, οἵτινες διὰ τῶν ἐπιμόνων προσπαθειῶν των καὶ τῶν καταλλήλων ἐισηγήσεων ἐπεισαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς τὸ φιλελεύθερον αὐτὸ διάβημα.

Ἐν τέλει διαβεβαιούμεν τοὺς πάντας, ὅτι πόθος τοῦ ἐπανελθόντος Ἐξορίστου Ἡγέτου ἡμῶν τῶν Ἀρχιερέων Συνεργατῶν Του καὶ ὅλου τοῦ πληρώματος, εἶναι ἡ εἰρήνευσις, ἡ διαλλαγὴ, ἡ ἀγάπη. Καὶ πρὸς τὸν τομέα αὐτὸν ὁφείλομεν ὅλοι φιλοτιμῶς νὰ ἐργασθῶμεν.

ΧΡΟΝΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία μαρτυρεῖ, ὅτι οἱ καιροὶ κατὰ διαστήματα ἀντιγράφουσιν ἀλλήλους.

Αἱ ἐσωτερικαὶ ἐκκλησιαστικαὶ ταραχαὶ συνεπεία τῶν κατὰ καιροὺς αἰρέσεων παρουσιάζουσι καταπληκτικὴν ὁμοιότητα, τόσον ὥς πρὸς τὴν αἰτιότητα καὶ ἀπανθρωπίαν τῶν αἰρετικῶν πρὸς ἐπιβολὴν τῶν κακοδοξίων των, ὅσον καὶ ὥς πρὸς τὴν καρτερικότητα τῶν τὰ πάντα πασχόντων καὶ ὑπὲρ δικαιοσύνης καὶ ἀληθείας διωκομένων Ὁρθοδόξων. Οἱ αἰρετικοὶ ἔφθανον πολλάκις εἰς τοιοῦτον σημεῖον κακουργίας πρὸς ἐπιβολὴν τῶν φρονημάτων των, ἃν μάλιστα εἶχον σύμμαχον καὶ τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν, ὥστε καὶ φόνους διέπραττον ἐνίοτε, καλοῦντες εἰς σύμπραξιν καὶ αὐτοὺς τοὺς εἰδωλολάτρας.

Ἡ Πατρολογία (Migne T. 91 σελ. 1472) διέσωσεν ἀναφορὰν τινα, τὴν ὁποίαν μία ὁμὰς ζηλωτῶν Μοναχῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῇς τοὺς «Ἀββᾶν Θαλάσσιον, ἀναγνώστην καὶ Μονάζοντα» καὶ «Βασίλειον, ἀσκητικὸν καὶ ἀρχιμανδρίτην» ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς Βασιλεῖς Θεοδοσίον τὸν Β' καὶ Οὐαλεντινιανὸν τὸν Γ', κατὰ Νεστορίου Ἐπισκόπου Κων' εως, τοῦ αἰρετικοῦ Θεοδοκομάχου.

Εἰς τὴν ἀναφορὰν αὐτὴν οἱ ὑπογράψαντες μοναχοὶ ὁμολογοῦν, ὅτι ἐμμένουν ἀπαρσαλεύτως εἰς τὴν πατροπαράδοτον διδασκαλίαν τῶν Ἁγίων Γραφῶν, ἀποδοκιμάζοντες πᾶσαν ἑτέραν τοιαύτην, ἀντίθετον πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων διατυπωθεῖσαν καὶ κηρυχθεῖσαν· ἐν συνεχείᾳ ἐκτραγουοῦσι τὰ δεινὰ, ὅσα ὑπέστησαν ὑπὸ τοῦ αἰρετικοῦ Νεστορίου, οἱ μὴ θελήσαντες νὰ γίνωσι κοινωνοὶ τῶν ἔργων καὶ τῶν φρονημάτων του.

Ὅσοι τῶν πρεσβυτέρων ἤλεγξαν αὐτὸν «διὰ τὸ μὴ λέγειν Θεοτόκον τὴν ἁγίαν Παρθένον, καὶ Θεὸν ὄντα φύσει ἀληθινὸν τὸν Χριστόν» ἐξεβλήθησαν τῶν ἐνοριῶν των, καὶ ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἐκήρυττον εἰς τοὺς Ναοὺς, ἐπαύθησαν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ διωγμὸς δὲν ἔφθανε μόνον μέχρι κληρικῶν ἀλλὰ καὶ μέχρι λαϊκῶν, πολλοὺς τῶν ὁποίων εἰς δικαστήρια ἐκαποποίησεν, ὁ λαὸς τῆς Κων'λεως ἐβόα «Βασίλειά ἔχομεν, Ἐπίσκοπον οὐκ ἔχομεν». Τόσα τότε κακὰ συββαίνον, ὥστε «οὔτε ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς βασιρικοῖς ἐγένετο». Κάποτε μεταβαλόντος τοῦ αἰρετικοῦ Νεστορίου εἰς Ἐκκλησίαν, «τινὲς κατὰ πρόσωπον ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ ἐπὶ λαοῦ ἤλεγξαν»· ἀλλ' οὗτοι συλληφθέντες

«ἐλπίων οὐ μικρὰν ὑπέμεναν». Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τῶν ζηλωτῶν Ὁρθοδόξων τῶν ἐλεγξάντων αὐτόν, εὗρέθη καὶ εἰς μοναχὸς ἀπλοῦς, ὅστις ἀπειράθη τὸν αἰρετικὸν τοῦτον Πατριάρχην νὰ ἐμποδίσῃ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, «τοῦτον τυπτήσας (κυτπήσας) τοῖς μεγαλοπρεπεστάτοις ἐπαρχοῖς παρέδωκεν»· ἔτι δὲ τυπτηθέντα, καὶ πομπευθέντα δημοσίᾳ, τοῦ κήρυκος βοῶντος, τῇ ἐξορίᾳ παρέπεμψεν». Οὐ μόνον δὲ τοῦτο ὁ αἰρετικὸς Πατριάρχης ἐπραξεν, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ μετὰ τὴν ἀθέμιτον αὐτοῦ δουλίαν, οἱ τῆς φαρίας αὐτοῦ φόνον ἐμελλον ποιεῖν, εἰμὴ ἡ τοῦ Θεοῦ βοήθεια κατέλαβεν».

Ἐπίσης οἱ τὴν ὥς ἀνω ἀναφορὰν ὑπογράψαντες Μοναχοὶ μετέβησαν εἰς τὸ Ἐπισκοπεῖον καὶ ἐζήτησαν ἀκούσασιν παρὰ τῷ Νεστορίῳ, ἵνα ἐκ στόματος αὐτοῦ πληροφορηθῶσι τὰ τῆς πίστεώς του. Ὡς δὲ οὗτος ἤκουσε παρὰ τῶν Μοναχῶν, ὅτι τό παρ' αὐτοῦ πιστεύμενον καὶ κηρυττόμενον, «οὐκ ἔστιν ὀρθόδοξον φρόνημα, «παραχρῆμα (διηγοῦνται οἱ παθόντες) ἐκέλευσε συλληφθῆναι ἡμᾶς· κἀκεῖθεν τυπτόμενοι, ἀπηρρόμεθα ἐν τῷ δικανικῷ· κἀκεῖ γυμνοὺς ἡμᾶς δεσμίους, ὥς καὶ ὑπευθύνους τῇ τιμωρίᾳ ἐστύλισαν, ἐκρεβάτωσαν καὶ ἐπτέρυσαν». Τὰ ὅσα μετὰ ταῦτα ὑπέστησαν οἱ καλοὶ οὗτοι μοναχοί, οὔτε οἱ λαϊκοὶ εἰς τὰ κοσμικὰ δικαστήρια δὲν ὑφίστανται καὶ οἱ εἰς τὰ ἔσχατα πταίναντες. Ἰδοὺ δὲ πῶς περιγράφουσι τὰ παθήματά των:

«Ὅπερ οὐ πάσχουσιν ἐν τοῖς ἔξω δικαστηρίοις, οὐ λέγομεν ὅτι κληρικοὶ καὶ ἀρχιμανδριταί, ἢ μονάζοντες, ἀλλ' οὔτε οἱ τυχόντες κοσμηνοὶ, ὃ ἡμεῖς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παρὰ τοῦ παρανομίου (Πατριάρχου) παρανόμως πεπόνθαμεν. Οὐλόμενοι ἐν τῷ δικανικῷ, λιμώττοντες, ἐν οἰκείᾳ φυλαττόμενοι ἐπὶ χρόνον πολὺν διτελέσαμεν. Καὶ οὐκ ἠρεσέσθη τοῖς τοῖς ἡ αὐτοῦ μαρτία· ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ Ἐπαρχῷ τῆςδε τῆς μεγαλοπρεπεστάτης ἀπάτην τινα παρεδόθημεν, καὶ σιδηρωθέντες ἀνὴ ὤθημεν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ μετὰ ταῦτα ἀνήχθημεν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τῷ αὐτῷ τρόπῳ μετὰ τῶν δεσμῶν. Καὶ ἐπειδὴ οὐδεὶς ἦν ὁ κατηγορῶν, (διὰ παραβάσεις ἀληθεῖς ποινικοῦ δικαίου), ἐν τῷ δικανικῷ πάλιν διὰ τῆς τάξεως ἤχθημεν· καὶ ἀφοῦ πάλιν ἐκόλασεν (ἐτιμώρησεν) ἡ μᾶς κατὰ πρόσωπον τυπτήσας (κυτπήσας) ἐν τέλει ἀπέλυσεν ἡμᾶς».

Ἐν συνεχείᾳ διὰ τῆς ἀναφορᾶς των οἱ καλοὶ οὗτοι Μοναχοὶ παρακαλοῦσι τοὺς Βασιλεῖς νὰ συγκαλέσωσι τὸ ταχύτερον Σύνοδον, διὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν γαλήνην τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁποίαν διὰ τῶν διωγμῶν ἐτάραξεν ὁ κακώδης Πατριάρχης· ὅστις διὰ νὰ στηρίξῃ καὶ ἐξαπλώσῃ τὴν πλάνην του «τοὺς πάντας πειράται πιστεῖν, ἀπειλῶν, ἐλαύνων, ἐξωθῶν, κακουρῶν, ραδιουργῶν καὶ κακῶς, πάντα ποιῶν ἀφειδῶ οὐ Θεὸν φοβούμενος, οὐκ ἀνθρώπους αἰσχυρόμενος, οὐκ Ἐπισκόπους ἐνλαβόμενος, οὔτε ἱερεῖς τινα, οὐ καλῶν τινα, οὐκ ἁγίους μοναχοὺς, οὐκ εὐλάβειαν λαϊκῶν». Ἐν τέλει δὲ τῆς ἀναφορᾶς διὰ συγκλητικῆς ἐκκλησίας ἐνώπιον τῆς Θεῆς Δικαιοσύνης παρακαλοῦσι

τοὺς Βασιλεῖς νὰ ἐπέμβωσι, διότι ἂν ὁ αἰρετικὸς οὗτος Πατριάρχης μετέρχεται τὴς κακουργίας αὐτῆς. «*Τῷ ἡμετέρῳ κράτει ταῦτα ποιεῖ*» λέγουσι· δηλαδή χρησιμοποιῶν τὴν κρατικὴν ἐξουσίαν διαπράττει ταῦτας, καὶ συνεπῶς ἡ βασιλικὴ ἐξουσία ἀνεχόμενη καὶ ἐνίοτε συμπράττουσα δὲν εἶναι ὀλιγώτερον Ἐκκλῆσιον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ υπεύθυνος.

Ταῦτα ἀναγινώσκοντες εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν, καὶ πλεῖστα ἄλλα ὅμοια καὶ θλιβερώτερον τούτων, ἃς παρηγορώμεθα καὶ ἡμεῖς σήμερον διανύοντες τὴν περίοδον τῶν νεωτέρων ὁωγμῶν ἐνεκεν ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης, ἅμα δὲ εὐσεβείας καὶ Ὁρθοδοξίας. Ἀνέκαθεν ἴδιον τῶν κακοδόξων γνώρισμα ὑπῆρξεν ἡ βία καὶ τὸ ἔλφος τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας. Εἰς αὐτοὺς ἡ μετὰ τῆς διδασκαλίας δὲν ὑπάρχει ὁ σεβασμὸς τῆς αὐτεξουσιότητος τοῦ ἀνθρώπου δὲν τηρεῖται, ἡ ἐλευθερία τῆς ἀνθρωπίνης θελήσεως, τοῦ λόγου, τῆς σκέψεως καὶ τῆς πράξεως, δεσμεύεται καὶ μόνον αἱ ἀπειλαὶ καὶ αἱ βίαιοι πταίαι πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς κακοδοξίας των πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ἐφαρμόζονται.

Μακάριοι οὖν οἱ ἕως τέλους ἐμμένοντες ἐν οἷς ἔμαθον, ἐδ δάχθησαν καὶ ἐπιστώθησαν, διότι ἡ ἀξιολογία τῶν ἔργων τῆς πίστεως καὶ τῆς ἠθικῆς αὐτῶν, θ' ἀποβῇ ἀνάλογος πρὸς τὰς δυσκολίας τῶν περιστάσεων, καθ' ἃς ταῦτα ἠσκήθησαν καὶ ἐξεδηλώθησαν.

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Νασόλης

ΣΚΙΡΤΗΜΑΤΑ ΑΣΥΓΚΡΑΤΗΤΟΥ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΥ

Δὲν εἶναι ὑπερβολικὸς ὁ τίτλος τῆς στήλης αὐτῆς, προκειμένου δι' αὐτοῦ νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ ἀνεκλάλητος χαρὰ τοῦ Πανελληνίου πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτοὶ οἱ ἡρωϊκοὶ μαχηταὶ τοῦ σκληροτάτου ἀγώνος, ᾗσθάνθησαν τὴν μεγαλυτέραν ψυχικὴν ἀνακούφισιν, ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τῶν σελτῶν ἡγέτων των. Οὕτως ἐκτὸς τῶν αἰδομένων ἐκδηλώσεων, ποὺ ἔλαβον χώραν εἰς τὰ κεντρικὰ Γραφεῖα, καὶ τὰ Παραρτήματα ἔσπευσαν διὰ τῶν κυμάτων τοῦ αἵθερος νὰ μεταβιβάσωσι τὰ εὐγενέστερα σκιρτήματα τῆς καρδίας των. Θὰ παραθέσωμεν μερικὰ τοιαῦτα τηλεγραφήματα, ὅσα μᾶς ἐπιτρέπει ὁ μικρὸς χώρος, ποὺ διαθέτομεν, διὰ νὰ δώσωμεν μίαν εἰκόνα τοῦ λαϊκοῦ αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

Τηλεγραφοῦν ἀπὸ τὰ Τρίκαλα: «Μακαριώτατε! Ἐγκαρδίως χαιρετίζοντες εὐδωκον ἀφίξιν Σας εὐχόμεθα ριζικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν παραδόσεων».

Ἐξ Ἰσοῦ ἐνθουσιῶδες εἶναι τὸ αἰθέριον μήνυμα τῆς **Χίου:** «Ἀπελευθερώσεις Σας προσωινίζουσα κατίσχυσιν Ἁγίου Ἡμῶν Ἀγώνος ἐνέπλησεν ἄφατον χαρὰν καρδίας ἀπάντων παλαισημερολογιτῶν Χίου».

Ἀσυγκράτητος ἐνθουσιασμὸς χαρακτηρίζει τὸ ἐπινίκιον μήνυμα τῆς **Θεσσαλονίκης:** «Ἀφίξις Σας ἐχαροποίησεν ἅπαντας Γνησίους Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς Κοινότητος Θεσ/νίκης καὶ Παραρτημάτων τῆς στολ. Ρίγῃ συγκινήσεως κατέλαβον ψυχὰς μας στολ. Εὐχόμεθα δλοψύχως ὅπως Πανάγαθος Θεὸς

χαρίξῃ ὑμῖν ὑγείαν πρὸς δλοκλήωσιν Ἱεροῦ μας ἀγώνος ὑπὸ πεφωτισμένην ἡγεσίαν σας στολ. Ζήτω Ὁρθοδοξία».

Οἱ ἐκλεκτοὶ ἀδελφοὶ τῶν **Σερρών** διαγγέλλουσιν: «ἔμπλεσι χαρᾶς ἐπὶ ἐπιστροφῇ ἀπὸ ἐξορίας ἐνθα κατέστητε ζωντανὸν σύμβολον Ἰδανικῶν Ὁρθοδοξίας, πανηγυρίζομεν χαρὰν μεγάλην, εὐχόμεθα σιδηρὰν ὑγείαν καὶ μακροήμερευσιν ἰνα Ταγὸς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποιμνίου μας ὀδηγήσῃτε εἰς Νίκην καὶ θρίαμβον ἐκ τῶν τοῦ παρόντος μεσαιωνικῶν διωγμῶν. Θρησκευτικὴ Κοινότης Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Σερρῶν ἀγάλλουσα χαιρετίζει ὑμᾶς».

Καὶ ἡ **Συνλις** δὲν ὑπέστησεν εἰς ἐνθουσιασμόν «Λαβόντες γνώσιν ἀπελευθερώσεως θεομῶς Σας εὐχόμεθα μακροζωίαν παρὰ Κυρίου πρὸς δλοκλήωσιν τοῦ Ἀγώνος μας».

Ἀκρως συγκινητικὸν ὑπῆρξε καὶ τὸ εὐχαριστήριον μήνυμα τοῦ **Βόλου.** «Ἐπὶ ἀπελευθερώσει καὶ ἐπανάδῳ Ὑμῶν πλησίον τέκνων Ὁρθοδοξοῦσης Ἐκκλησίας ἀναπέμπομεν εὐχαριστήριον Δοξολογίαν Δικαιοκρίτη Ἰησοῦ συγχαίρομεν δλοψύχως ὑμᾶς καὶ εὐχόμεθα πολλὰ τὰ ἔτη Σας αἰτούμενοι ἅμα Ὑμετέραν εὐλογίαν καὶ εὐχαριστοῦντες πάντα ἐνεργήσαντα ἀποκατάστασιν Δικίου».

Ζήλος διάθεσις χαρακτηρίζει καὶ τὸ συγχαρητήριον τηλεγράφημα **Καβάλλας:** «Συγχαίροντες ἐπὶ ἐπανάδῳ ἐξ ἐξορίας Ὑμετέρας Μακαριότητος εὐλαβῶς κατασπαζόμεθα Δεξιὰν Σας ἀναφωνοῦντες ζήτω Ὁρθοδοξία εἴησαν πολλὰ τὰ ἔτη Σας Δέσποτα».

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἡρωϊκὴ μεγαλόνησος **Κρήτη** ἀμυλλᾷται τὰς ἄλλας περιφερείας τῆς Ἑλλάδος. Οὕτως ἀπὸ τοῦ Ρεθύμνου ἀναφωνοῦν: «Ἀήττητε Ἱεράρχα ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει Ὑμῶν Παραρτήματα Ρεθύμνης ἔξυλλον χαρᾶς ἀσπάζεται δεξιὰν Σας». Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἡράκλειου Κρήτης τηλεγραφοῦν: «Ἐπὶ ἀπελευθερώσει Ὑμῶν Πατρός καὶ Ἱεράρχου ὑποβάλλω εὐλαβῶς ἐξ ὀνόματος Συλλόγου Παλαισημερολογιτῶν Ἡρακλείου θερμὰ συγχαρητήρια».

Παρόμοια τηλεγραφήματα ἀπέστειλαν ὅλα σχεδὸν τὰ Παραρτήματα τῆς Πατρίδος μας, τὰ ὅποια ὅμως λόγῳ τῆς στενότητος τοῦ χώρου δὲν δυνάμεθα νὰ τὰ παραθέσωμεν. Ἐξ ὅλων αὐτῶν ἀποδεικνύεται ἡ βαθυτάτη ἐπίδρασις τῆς χαρᾶς, ἐκ τοῦ φιλελευθέρου γεγονότος τῆς Κυβερνήσεως. Ἦτο ἀπάντησις εἰς ἰσχυρὰν λαϊκὴν νοσταλγίαν. Καὶ ὁ λαὸς γνωρίζει νὰ εὐγνωμονῇ τοὺς εὐεργέτας του.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ὑποβάλλοντας τηλεγραφικῶς τὰ σέβη των διαβιβάζομεν τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν ἡμῶν.

ΠΕΝΘΗ

Βαθύτατα ἐθλίβημεν πληροφορηθέντες τὴν πρὸς Κύριον μετάστασιν τοῦ καλοῦ Ἀδελφοῦ καὶ σθ-ναροῦ στρατιώτου τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγώνος Ἀθανασίου Ζόρτου χρηματίσαντος καὶ περὶ τοῦ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης.

Εὐχόμενοι ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεταστάντος διαβιβάζομεν πρὸς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ τὰ εἰλικρινῆ συλλυπητήρια καὶ εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΤΙΓΜΑΙ

Ἡ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ ΗΜΩΝ

Πέμπτη πρωτὶ 18 Ἰουλίου. Μία νοσταλγικὴ ἀγωνία βασιλεύει εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν. Ὅλοι περιμένομεν! Τί; Τὸ ὠραιότερον γεγονός τῆς ζωῆς μας. Τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἐξορίστου Ἁγίου τοῦ ἡμῶν Ἀγίου πρ. Φλωρίνης καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἀρχιερέων ἡμῶν.

Μία ὁμάς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Δ. Κυριακοπούλου, Π. Χρονᾶ, Δ. Λαμπροπούλου, Γ. Καβουρίδη, Δ. Μπατιστάτου καὶ Ἡλ. Ἀγγελόπουλου εὐρίσκεται εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ. Ἐκεῖ καταφθάνουν οἱ ἀγωνισταὶ καὶ θριαμβευταὶ τῶν θρησκευτικῶν μας ἐλευθεριῶν, βουλευταὶ κ. κ. Ν. Ζορμπᾶς, Χ. Σκουτέρης καὶ Χρ. Γοργίας. Ὡρα 12.15'. Εἰς τὸν ἀνέφελον οὐρανὸν τοῦ ἀεροδρομίου ἐμφανίζεται ἓνα ἀεροπλάνον. Ἐρχεται ἀπὸ τὴν Μυτιλήνην! Μία φωνὴ ἐξάλλου ἐνθουσιασμοῦ. Καὶ δὲν εἶχεν ἄδικον. Μετὰ ἀπὸ λίγα λεπτὰ ἀνοίγει ἡ πόρτα τοῦ ἀεροπλάνου καὶ ἡ... προφητεία πραγματοποιεῖται!

Πρῶτος καταβαίνει μὲ παράστημα εὐσταθέστατον *ὁ ἀναμενόμενος* ἀκολουθούμενος ἀπὸ τοὺς κ. κ. Ν. Χειλαδάκη καὶ Στ. Καραμήτσον. Τὰ μάτια ὅλων καρφώνονται στὸ πρόσωπόν Του, Ἀναζητοῦν νὰ ἴδουν τὰ ἴχνη τῆς ἐξορίας. Κατὰπτωσιν, ἐξασθένησιν, φθοράν. Ματαίως ὅμως ἡ θαλερότης τοῦ προσώπου Του, τὸ μεῖδιμα τῆς ἀπεράντου ἱκανοποιήσεως, ἡ ἀνέκφραστος ἀγαλλίασις, ἀποδεικνύουν ὅτι παρέμεινεν ἀκατάβλητος. Καὶ πῶς ὄχι; Ἡ βαθυτάτη συναίσθησις τῶν αἰτίων τῆς ἐξορίας Του καὶ ἡ ὕψηλὴ ἰδέα τὴν ὁποῖαν ἐκπροσωπεῖ τοῦ ἔδωσαν θάρρος ἀκατανίκητον.

Ἀμέσως τὸν πλαισιώνουν οἱ ἀξιότιμοι κύριοι βουλευταὶ καὶ ἡ ὁμάς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. καὶ ἐνῶ οἱ φακοὶ τῶν φωτογραφικῶν μηχανῶν, προσπαθοῦν νὰ ἀπαθανάτισουν τὴν ἱερωτάτην αὐτὴν τῆς ἱστορίας στιγμὴν, ἀκούεται μία ἡχηρὰ προσφωνήσις. Ὁ τόνος τῆς ὁμιλίας, ἡ διαύγεια τῆς φωνῆς καὶ τὸ ὑπέροχον περιεχόμενον τῆς συντόμου ἀλλὰ βαρυσήμαντου προσφωνήσεως προ-

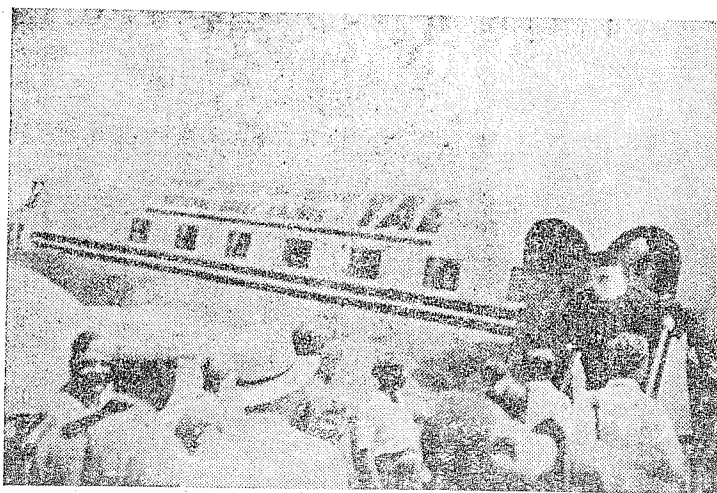
καλοῦν δάκρυα. Ὅλοι στρέφονται πρὸς τὸν βουλευφόρον ἄνδρα, ὅστις διὰ τῆς προσφωνήσεώς του, ἐπανορθώνει τὴν ἀχαρακτήριστον ἀδικίαν τοῦ Ἑλλ. Κράτους, Ἀξίζει νὰ διαιωνισθοῦν τὰ ἀπλᾶ καὶ οὐράνια λόγια τοῦ κ. Χ. Σκουτέρη, βουλευτοῦ Ἀττικοβοιωτίας. «*Ἅγιος Ποιμενάρχης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος*. Εἶναι μεγάλη ἡ χαρὰ ποῦ αἰσθανόμεθα. Σπάσαμε τὰ βαρεῖα δεσμά, μὲ τὰ ὁποῖα σὲ εἶχαν ἀλυσσοδέσει, καὶ εἴμεθα ὑπερήφανοι εὐρισκόμενοι πλησίον Σου.

Ἐξ ὀνόματος τῶν συναδέλφων μου καὶ τῶν ἄλλων βουλευτῶν τῆς Ε.Π.Ε.Κ. σοῦ ἀπευθύνομεν τὸ «καλῶς ὦρισες» καὶ ἐλπίζομεν νὰ ὁλοκληρώσωμεν τὴν νίκην». Λόγια, γεμᾶτα φιλελεύθερον καὶ δημοκρατικὸν μεγαλεῖον. Λόγια πραγματικά. Ἱστορικά. Μὲ βαθεῖαν συγκίνησιν ἀπήντησεν ὁ ἐπανερχόμενος Ἐξόριστος. «*Σὰς εὐχαριστῶ γιὰ τὰ εὐγενικὰ σας αἰσθήματα καὶ σας συγχαίρω διὰ τὴν*

πολιτικὴν σας αὐτὴν ἐνέργειαν, μὲ τὴν ὁποῖαν ἀπεκατεστήσατε τὸ δημοκρατικὸν γόητρον τῆς πατρίδος μας. Παρακαλῶ νὰ διαβιβάσητε τὰς εὐχαριστίας μου εἰς τὸν ἐξοχώτατον Πρωθυπουργὸν κ. Πλαστήραν, εἰς τὸν ὑπουργὸν κ. Ρέντην καὶ εἰς ὅσους συνετέλεσαν εἰς αὐτό. Θὰ καταβάλω κάθε προσπάθειαν διὰ νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ γαλήνη καὶ ἡ εἰρήνη. Ἐλπίζω τοιαῦτα διαθέσεις νὰ ὑπάρχουν καὶ εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας, ὥστε νὰ θριαμβεύσῃ ἡ Ἀγάπη μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἀκηράτου Ὁρθοδοξίας».

Μετὰ ταῦτα, ἐπιβάντες αὐτοκινήτων ἀνῆλθον ὅλοι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πανιερωτάτου Ἀγίου Προέδρου εἰς τὴν Κυψέλην, ὅπου προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ καὶ ἀντηλλάγησαν αἱ πρῶται σκέψεις διὰ τὴν πρόοδον τοῦ ζητήματος. Δι' ὅλη τῆς ἡμέρας προσήρχοντο καὶ συνέχαιρον τὸν ἐπανελθόντα Ἁγέτην.

Παρασκευὴ πρωτὶ 19 Ἰουλίου. Εἰς τὰ Γραφεῖα, ποῦ ἐβασίλευε δεκαεπτὰ μῆνας ἡ μελαγχολία, ὁ πολεμικὸς ὄργασμός καὶ ἡ νευρικότης

Ὁ Ἅγιος Πρόεδρος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν κ. Χρυσόστομος ἐξερχόμενος τοῦ ἀεροπλάνου.

τῆς μάχης, κυριαρχεῖ τώρα ὁ ἐνθουσιασμός, ἡ χαρὰ καὶ τὰ εὐχάριστα ἐπινίκια τῆς σκληρᾶς μάχης. Τὸ συνοδικόν, χάρις εἰς τὴν ἐσπευσμένην καὶ φιλόπονον δραστηριότητα τῶν κ. κ. Κ. Δέρβου, Μ. Παπαμακαρίου, Π. Ἀρμενάκη καὶ δὸς Β. Κόντου ἀνεκαινίσθη καὶ προσέλαβε πανηγυρικὴν ὄψιν! Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι καὶ ὁ ἄψυχος αὐτὸς χώρος εἶχε συναίσθησιν τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς τιμῆς. Καὶ νὰ πρωῒ—πρωῒ, ὅπως πάντοτε ὁ Ἅγιος πρόεδρος εἰς τὴν θέσιν Του, ἀναμένων τοὺς ἄλλους συνεργάτας Του. Κατὰ τὰς 10 π.μ. προσέρχεται ὁ Ἅγιος Διαυλείας κ. Πολύκαρπος βαθύτατα συγκεκινημένος. Ὁ Ἅγιος Πρόεδρος ἐξῆλθεν εἰς τὴν εἴσοδον καὶ ἐνηγκαλίσθησαν ἀσπασθέντες ἀλλήλους. Ἡ αὐτὴ σκηνὴ ἐπαυελήθη καὶ κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Ἁγίου Χριστιανουπόλεως κ. Χριστοφόρου. Ἀλησμόνητοι θὰ παραμείνουν αἱ ἐπακολουθήσασαι στιγμαί. Κληρὸς καὶ λαὸς καταφθάνουν καὶ μεβαθυτάτην συγκίνησιν ἡσπάζοντο τὰς χεῖρας τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων. Ὁ ἐνθουσιασμός τῶν νικητῶν ὑπῆρξε τοιοῦτος ὥστε καὶ κόκκινα αὐγά ἐβάφησαν διὰ τὸν πανηγυρισμὸν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ γεγονότος.

Τὸ ἀπόγευμα οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἡμῶν συνηντήθησαν μετὰ τῶν κ.κ. Κ. Ρέντη ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν, Χ. Γοργία, Χ. Σκουτέρη καὶ Ν. Ζορμπᾶ, βουλευτῶν. Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσαν ἀνταλλαγὴν γνωμῶν, διεπιστώθη ἀπόλυτος σύμπτωσις καὶ καλὴ διάθεσις. Τόσον ὁ κ. ὑπουργός, ὅσον καὶ οἱ κύριοι βουλευταὶ ἐξέφραζαν, τὴν ἱκανοποίησιν τῶν. Τοιαύτην ἱκανοποίησιν ἐξέφραζαν καὶ οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς. Οὕτω διέρρυσεν τὸ πρῶτον εἰκοσιτετράωρον τῆς εὐτυχοῦς ἑβδομάδος.

Σάββατον 20 Ἰουλίου

Παρ' ὅλον ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐπὶ τῇ Μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡλιοῦ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀργήσωσι τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς νὰ ἀναπαυθῶ-

σιν, ἵνα ὅμως ἱκανοποιήσωσιν Οὗτοι τὴν εὐλαβὴ ἐπιθυμίαν τῶν Ἀδελφῶν, εὐρέθησαν ἀπὸ πρωῒας εἰς τὰ Γραφεῖα παραμείναντες καὶ πέραν τῆς μεσημβρίας δεχόμενοι τοὺς καθ' ἐκατοντάδας προσερχομένους τόσον ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὅσον καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καταφθάσαντας ἵνα λάβωσι τὰς εὐλογίας Αὐτῶν. Πάντες δὲ μετὰ δακρύων συγκινήσεως καὶ χαρᾶς ἀσπαζόμενοι τὰς δεξιὰς τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων, ἀνεχώρουν ἐπιστρέφοντες οἴκαδε.

Τὴν Κυριακὴν 21 Ἰουλίου λίαν πρωῒ οἱ Τρεῖς Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἐξέδραμον ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ἐπισκεφθέντες μίαν ἐκ τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν Τῶν ὑπαγμένων Ἱερῶν Μονῶν παραμείναντες ἐκεῖσε δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, περὶ τὸ ἐσπέρας τῆς ὁποίας μόνος ὁ Ἅγιος Πρόεδρος ἐπέστρεψε παραμεινάντων τῶν Δύο ἀξίων συνεργατῶν Του ἐκεῖσε μέχρι τοῦ ἀπογεύματος τῆς Δευτέρας, διὲ ἐπαυήλθον καὶ Οὗτοι ἵνα συνεχίσωσι τὰς ἐνεργείας καὶ συνεργασίας αὐτῶν διὰ τὴν προώθησιν τοῦ ζητήματός μας πρὸς τὴν ὀριστικὴν λύσιν του.

Περὶ τούτων δὲ ὡς καὶ τῶν ἐν τῷ

μεταξὺ γεννησομένων ἐνεργειῶν θὰ γράψωμεν εἰς τὸ προσεχές.

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ "ΒΗΜΑ,"

Ἡ ἡμερησία ἐφημερὶς «Βῆμα» εἰς τὸ φύλλον τῆς 3-8-52 καταφέρεται δορυμνὰ ἐναντίον τῆς Κυβερνητικῆς χειρονομίας, δι' ἧς ἀπεσβέσθη ἡ καταμέλανος κηλὶς τῆς ἐξορίας ὑπεργήρου Ἱεράρχου. Ὁμολογουμένως ἐκπλησόμεθα διότι εἶχομεν πάντοτε ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι τὸ «Βῆμα» ἐκπροσωπεῖ φιλελευθέρως καὶ προοδευτικὰς ἀρχάς, οὐδόλως συμβιβαστέας μετὰ καταστάσεις δεσμῶν καὶ ἐξορίας, ὁποσδήποτε καὶ ἂν δικαιολογῶνται. Τὴν ἐκπληξίν μας αὐτὴν ἐπέτεινε καὶ τὸ σφοδρὸν πάθος, τὸ ὁποῖον ἐκίνησε τὴν χεῖρα τοῦ σχολιαστοῦ, ὥστε οὗτος νὰ φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον νὰ γράψῃ «περὶ πονηρῶν φροντίδων» «τὸ ἀνεξέλεγκτον τῆς ἐκμεταλλεύσεως» καὶ νὰ ἐκφράξῃ ὑπονοίας δι' ἕνα Ἱεράρχην τοῦ μεγάλου τοῦ πρ. Φλωρίνης ἡμιστὰ ἀξιοπρεπεῖς δι' αὐτὸν τοῦτον τὸν σχολιαστήν. Προκαλοῦμεν τὸν σχολιαστήν καίτοι γνωρίζομεν ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι θὰ καλύψῃ τὴν φυγομαχίαν Του ὅπωςθεν τῆς καθι-

Ὁ Πανιερώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γ.Ο.Χ. κ. Χρυσοστόμος ἐν μέσῳ τῶν ἐποδευθέντων Αὐτῶν Βουλευτῶν κ. κ. Ζορμπᾶ, Σκουτέρη καὶ Γοργίου

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092/1938
Διευθυντής: ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΣ

Καλλικονδύλη 7.—Ἀθήναι

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Γεώργιος Σιδηρόπουλος
Θεμιστοκλέους 33.—Ἀθήναι

ερωμένης σιωπῆς νὰ παρουσιάσῃ συγκεκριμένα στοιχεία τῶν συκοφαντιῶν του, ἄλλως ἐπιφυλλάσσομεν εἰς ἑαυτοὺς τὸ δικαίωμα νὰ χαρακτηρίσωμεν ὡς ἄνδρον καὶ δειλὸν τὸν φυγομάχον σχολιαστὴν.

Περὶ εὐργος ὁμολογουμένως ἀντίληψις, ὅζουσα μεσαιωνικοῦ παποκαϊσαρισμοῦ, ἡ ἀξίωσις τοῦ σχολιαστοῦ νὰ ζητήσῃ ἡ Κυβέρνησις «τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἄρσιν τῆς ἐκτολίσεως». Ἡ Κυβέρνησις εἰς ὅλα τὰ ἐλεύθερα πολιτεύματα ἐνεργεῖ ὑπευθύνως καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως οὐδεμιᾶς ἄλλης ἐξουσίας, προκειμένου νὰ περιορρορήσῃ τὰς δημοκρατικὰς καὶ φιλελευθέρους ἀξίας τοῦ τόπου. Ἐκτὸς ὅμως αὐτοῦ ὁ σοφὸς συντάκτης περιπίπτει εἰς μίαν φορικτὴν ἀντίφασιν. Διότι ἐνῶ φαίνεται, ἔστω καὶ κατ' ἐπίφασιν ὁμολογῶν, ὅτι συμφωνεῖ μετὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἄνθρωπισμοῦ, αἵτινες ὡδήγησαν τὴν Κυβέρ. εἰς τὴν ἄρσιν τῆς ἐκτολίσεως, δυσὸν νασχετὲ ἐπικαλούμενος τὸ παιδρὸν ἐπιχειρήματα «τῆς Ἐκκλησιαστικῆς συγκαταθέσεως». Δὲν μᾶς ἀποσαφηνίζει ὅμως τὸ ἑξῆς σκιερὸν σημεῖον: Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ συγκατάθεσις θὰ εἴχε τυπικὸν χαρακτῆρα ἢ ἀνασταλτικόν, ὁπότε δὲν θὰ ἐπρόκειτο περὶ συγκαταθέσεως. Ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ τοῦ πρώτου, τότε ὁ σχολιαστὴς ἀσχολεῖται «περὶ ὄνου σμῆας». Ἐὰν ὅμως συμβαίῃ τὸ δεύτερον (καὶ αὐτὸ νομίζομεν, ὅτι προδίδει τὸ νευρικὸν ὕψος του) τότε ὁ σχολιαστὴς ἀσφαλῶς θὰ εἶναι ὑποπροϊὸν δικτατορικῶν καταστάσεων, ὁπότε συλλυπούμεθα τὴν ἐφημερίδα διὰ τὸν ἄξιον συνεργάτην της!

Ἀντιπαρερχόμεθα τὰ περὶ διευκολύνσεων τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, ὡς πολλάκις ἀνασκευασθέντα καὶ ὡς ἀποτελοῦντα πλεόν ἀναξίαν κοινοτυπίαν. Τοῦτο μόνον λέγομεν εἰς τὸν σχολιαστὴν, ὅτι αἱ Ἰδέαι ἐφ' ὅσον ἀποτελοῖν περιεχόμενον συνειδήσεως, ἐκδηλοῦνται ἐλευθέρως χωρὶς συμβιβασμούς. Τὸ Κράτος ἔχει ὅλην τὴν εὐχέρειαν νὰ ἐλέγχῃ τὴν κίνησιν τῶν ἰδεῶν αὐτῶν, ὥστε καὶ χωριστὴν Ἐκκλησίαν Παλαισημερολογιτῶν νὰ ἀναγνωρίσῃ, ὅπως αἱ τόσαι ἄλλαι ἐκκλησιαστικῶς ὁργανωμένα θρησκευτικὰ μειονότητες ἐν Ἑλλάδι. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ κόπτεται ὁ σχολιαστὴς.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν γνωρίζομεν τίνος τὴν φωνὴν ἀπηγεῖ ὁ σχολιαστὴς. Τὸν πληροφοροῦμεν ὅμως ὅτι ζεῖ μακρὰν τῆς ἐποχῆς του, ἐκατοντάδας ἐτῶν πολλῶν, καὶ εἰς ἐποχάς, ποὺ ἦνθαι ὁ ἔξαναγκασμός, ἡ δουλεία, ἡ πίεσις, ἡ μισαλλοδοξία. Σήμερον λάμπει ἡ ἐλευθερία, ἡ εἰρήνη, ἡ νοσταλγία τῆς διαλλαγῆς, ἡ εὐγένεια, ἡ καλωσύνη. Ἄς φροντίσῃ ὅθεν νὰ ἐγκλιματισθῇ μετὰ τὴν ἐποχὴν μας.

ΕΚ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

Ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία λέγεται «Θεοσκεία τῆς Ἀποκαλύψεως»· πηγὴ δὲ ταύτης εἶναι μία καὶ μόνη: Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ διεσώθη τὸ μέν, διὰ ζωσῆς φωνῆς ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν διαδιδόμενος, καὶ ὀνομάζεται *Παράδοσις*· τὸ δέ, διεσώθη ἐγγράφως, καὶ ὀνομάζεται *Ἁγία Γρα-*

φή. Ὅμως καὶ ἡ μὲν καὶ ἡ δὲ ἔχουσι τὸ αὐτὸ κύρος καὶ τὴν ἰδίαν ἰσχύν.

Ἡ Ἁγία Γραφή συγκροτεῖται ἐκ δύο μερῶν: Τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης. Καὶ ἡ μὲν Παλαιὰ Διαθήκη παρέχει τὸ σύνολον τῶν ἐγγράφων Θρησκευτικῶν ἀληθειῶν καὶ διδασκαλιῶν ἀπὸ τῆς πλάσεως τοῦ πρώτου ἀνθρώπου, τοῦ Ἀδάμ, μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ· ἡ δὲ Καινὴ Διαθήκη περιέχει τὰς ἐγγράφους θρησκευτικὰς ἀληθείας καὶ διδασκαλίας ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, αἵτινες ἰσχύν ἔχουσι μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ὄνομάσθησαν δὲ «*Διαθήκαι*» αἱ δύο αὗται πηγὰι τοῦ Χριστιανισμοῦ διότι ἀμφότεραι περιέχουσι τὴν περὶ σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ, συναποτελοῦσαι ἅμα καὶ τὴν περὶ ταύτης τῆς σωτηρίας *συνθήκην* Αὐτοῦ.

Ἡ Ἁγία Γραφή λέγεται «*λόγος τοῦ Θεοῦ*» διότι τὸ περιεχόμενον αὐτῆς ἐν μέρει μὲν ἐλαλήθη ἀμέσως ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν μέρει δὲ κατεγράφη μὲν διὰ χειρὸς ἀνθρώπων ἁγίων καὶ ἱερῶν, ἀλλὰ καὶ ἐμπνευσιν αὐτοῦ τοῦ Παναγίου Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, καὶ οὕτως εἰπεῖν κατ' ἀμεσον ὑπαγόρευσιν Αὐτοῦ διὰ τοῦτο ἔγραψε καὶ ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Πέτρος λέγων «Οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφητεία, ἀλλ' ὑπὸ Πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι» (Β'. Πέτρ. Α'. 11) Λέγεται δὲ ἰδίως *Νόμος* ἡ Παλαιὰ Διαθήκη *Ἐθαγγέλιον* δὲ ἡ Καινὴ.

Σημεινεῖ ἡ λέξις «*Ἐθαγγέλιον*» χαροποιὰν ἀγγελίαν διότι τῷ ὄντι χαρομόντος ἀγγελία ἦτο διὰ τὸ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς ἁμαρτίας ἀνθρώπινον γένος τὸ ἔργον τῆς ἀπολυτρώσεως, τὸ ὁποῖον ἐξεπλήρωσεν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἕνα θρωπῆσας καὶ σταυρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν καὶ παθὼν καὶ ἀναστὰς.

«Ἐθαγγέλιον ἐκλήθη» διότι ἀγαθὰ μηνύει τοῖς ἀνθρώποις· Θεοῦ ἐνανθρώπησιν, ἀνθρώπου Θεώσιν, δαιμόνων κατάλυσιν, ἁμαρτημάτων λύσιν, ἀναγέννησιν, υἰοθεσίαν καὶ κληρονομίαν τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

(*Ἐδθμ. Ζυγαβ.*)

ΠΕΡΙ ΠΙΣΤΕΩΣ

«Πίστις ἐστὶν ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος μὴ βλεπομένων» (Ἐβρ. ΙΑ'. 1).

Ἡ πίστις εἶνε ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τοῦ χριστιανικοῦ οἰκοδομήματος, ἡ μεγάλη θύρα διὰ τῆς ὁποίας εἰσέρχονται εἰς τὴν μάνδραν τοῦ Κυρίου καὶ ἁμαθεῖς καὶ σοφοί, καὶ μαθηταὶ καὶ διδάσκαλοι, καὶ εὐφρεῖς καὶ ἀμβλύνοιοι. Ἡ πίστις εἶνε αἴσθημα ὁμοῦ καὶ ἰδέα, ἰδέα πλήρης φωτός καὶ αἴσθημα πλήρες θερμότητος. Ἡ πίστις κυριεύει ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου «αἰχμαλωτίζουσα αὐτὰς εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ».

(Β'. Κορινθ. Ι'. 5)

ΑΝΤΙΠΕΛΑΡΓΗΣΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐνταῦθα γενόμενον νομίζομεν ὅτι θὰ εἶναι ἐπίκαιρον ἵνα μεταφέρωμεν τοὺς λόγους τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Κασσανδρείας Εἰρηναίου ὑποβαλόντος, εἰς τὴν σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τοῦ 1929 τὸ λαμπρὸν ἐκεῖνο ὑπόμνημα ἐν τῷ ὁποίῳ μεταξὺ τῶν ἄλλων καλλίστων περὶ τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος, λέγει καὶ τὰ ἑξῆς :

«Θεωρῶ καθήκον ἱερὸν ἀνέναντι τῆς Προσφυγενῶς Ὁρθοδόξου Μητροδὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας νὰ χαρακτηρίσω ὡς παράτολμον καὶ ἀντικανονικὴν πράξιν, καὶ παιγνίδιον ἐν οὐ παικτοῖς τὴν ἀλλαγὴν, ἢ συμπλήρωσιν, ἢ διόρθωσιν ἢ ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἀποκαλῶσι ταύτην τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, διπερ συνυφασμένον μεθ' ὅλου τοῦ βίου τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, συνδεόμενον πρὸς ὅλας τὰς ἐπὶ τὰ κρίειτο ἢ τὰ χεῖρω μετατροπὰς τῶν τυχῶν αὐτῆς, συνδεδεμένον μετὰ τῶν γενεθλίων τῶν Μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Μαρτύρων, καὶ ἐν γένει μεθ' ὅλου τοῦ Ἐορτολογίου τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀποτελεῖ τὸ ἰδιαιτέρον αὐτῆς γνώρισμα, περιφρουρεῖ ὡς ἄλλος Ἀγγελος φύλαξ τὴν πίστιν, τὰς παραδόσεις, τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τῶν ἀνὰ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς διεσπαρμένων αὐτῆς τέκνων, καὶ ὑπομιμνήσκει εἰς αὐτά, ὅτι δοτάζοντα κατ' αὐτὸ, ἀνήκουσιν εἰς τὴν Μίαν καὶ Μόνην Προσφυγενὴ καὶ ἀκαινοτόμητον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τὴν φέρουσιν καταφανῆ τὰ γνωρίσματα τῆς Ἀποστολικότητος, Καθολικότητος καὶ κατὰ Χριστὸν Ἀγιότητος, καὶ ὡς ἐκ τούτου πολὺ διαφέρουσιν τῶν εἰς κιννοτομίας περιπεσουσῶν, ἢ τῶν εἰς χρόνον πολὺ μεταγενέστερον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων ἀναγουσῶν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν νεωτέρω Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν... Ἐντεῦθεν Ἑλλην μὴ Ὁρθόδοξος, δὲν δύναται κατ' ἀκρίβειαν νὰ εἶναι ἀληθὴς Ἑλληνας». Ὑπόμνημ. Κασσανδρ. Εἰρηναίου σελ 27.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΑΦΑΝΤΑΣΤΟΣ ΣΑΤΡΑΠΙΣΜΟΣ

Ἀπαγινώσκωμεν εἰς τὴν «Πελοπόννησον» τῶν Πατρῶν θλίβεράν ἔκκλησιν τῶν μελῶν κυρίων καὶ δεσποτιδίων τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας Ναυπλίκτου πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην, διὰ τὸν ἀφορισμὸν τῶν ἀπὸ τοῦ ἐπισκόπου Ναυπλίκτου Ὁ ἐπίσκοπος διὰ τοῦ ἐπ' ἀρ. 1318)137-52 ἀφοριστικοῦ ἐγγράφου, ἀπαγορεύει εἰς τὰ μέλη τὴν μετάληψιν τῶν Ἀχράτων Μυστηρίων μετὰ τὴν κατάρα «νὰ τὰ νάπη τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ ἐν περιπτώσει καὶ κοινωνίᾳ λαθραίως. Ἀπαγορεύει τὴν ἐπικοινωνίαν τῶν ἱερῶν μετὰ τὰ μέλη καὶ τὴν μετάδοσιν εἰς αὐτὰ τῆς Ἀγιαστικῆς Χάριτος. Ἀπαγορεύει εἰς τοὺς πιστοὺς νὰ ἀπευθύνουν εἰς τὰ μέλη χαιρετισμὸν καὶ νὰ δέχονται φιλικὴν ἀγάπην. Ἀπαγορεύει... ἀπαγορεύει... ἀπαγορεύει. Καὶ ὅλα αὐτὰ ἐξέτεται γιὰ τὴν ἀδελφότητα τῆς ἐν λόγῳ ἀδελφότητος, δὲν εἰσέκουσαν τὸν ἱεροκήρυκα τῆς «Ζωῆς» νὰ διαλυθῇ καὶ νὰ ἐκταχθῇ εἰς τοὺς κόλπους τῆς «Ζωῆς» τοιοῦτος ἐκβιασμός εἶναι ἀνατάνθως. Ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος σατραπικός ἱεράρχου ἀπαράδεκτος. Ἐὰν ὑπῆρχεν ἱερὰ Σύνοδος, θὰ ἔπρεπε νὰ τιμωρήσῃ αὐτὸν δι' ὑπέρβατον ἐξουσίας. Ὑπάρχει όμως :

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΚΕΠΤΩΜΕΘΑ

Ὅσοι ἠγωνίσθησαν ἐν τοῦ πλησίον καὶ ἔχουσιν ὅλας τὰς φάσεις τοῦ ὑπερόχου αὐτοῦ ψυχικοῦ ἐξάλματος, τοῦ Ἀγῶνος διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν, θὰ ἔχουν σχηματίσῃ μίαν πεῖραν πολύτιμον καὶ διδάσκουσαν. Θὰ εἶναι δὲ εἰς θέσιν νὰ διαβεβαιώσων διὰ α) ὁ μεγαλύτερος πατριωτισμὸς εἶναι ἐκεῖνος, ποῦ ἐκπηδᾷ ἐκτὸς τὴν διάθεσιν ἐξ ἐρῶδὸξου ζήλου καρδίαν β) Φίλον κόμην ἢ φίλους πολιτικούς δὲν ἔχομεν διότι θέτομεν ὑπεράνω ὅλων τὸ μεγαλεῖον τῶν ἰδανικῶν μας γ) Βάσις καὶ κριτήριον τῆς ἐκτιμῆσεώς μας θὰ εἶναι ὁ βαθμὸς τῆς συμβολῆς τῶν εἰς τὴν αἰσίαν ἐκβασιν τοῦ Ἀγῶνος μας. Πᾶς ὅστις σκέπτεται ἀντιθέτως ζῶν διὰ τὰ κόμματα καὶ ἔχει διὰ τὰ ἰλιγνὰ του δὲν δύναται νὰ ἀνήκῃ εἰς τὸν στρατὸν τῆς Ὁρθοδοξίας.

ΑΚΑΤΑΝΟΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΕΡΜΗΝΕΥΤΑ!

Πληροφοροῦμεθα, δι' ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Παττελεμήμων, μετέβη εἰς Ἀγίον Ὁρος τὴν 27ην Ἰουλίου. Ἐλπιτοῦργησε δὲ κατὰ τὴν μνήμην τοῦ πολιοῦχου Ἀγίου Ὁρους, Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον!!! Ὁμίλησεν ἐν συνεχείᾳ τοῖς τῆς ἀντικανονικότητος καὶ ἀσύλλητον σπουδὴν τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου. Τὸ γεγονός αὐτὸ προσηλάσε κατὰ πληθύν, γνωστοῦ ὄντος τοῦ σιδηροῦ πείσματος, δι' ὃ ἠθέλησε οὐτονομοιορροποιοῦσιν πᾶν ἔχον παλαιολογισμὸν εἰς Θεσσαλονίκην. Ἡ θλίβερά αὐτὴ ἀντίφασιν εἰς τὰ ἔργα τοῦ Ἀγίου Θεσσαλονίκης πολλὰς ἀπορίας γεννᾷ, τὰς ὁποίας συμπίεσιν ἐν σεβασμῷ πρὸς τὴν ἰδιότητα τὴν ὁποίαν φέρει τὴν κλίαν ὡς τὴν ἐκφέρει ἢ ἀλλὰ θάστος κοινὴ γνώμη.

ΤΡΙΔΟΥΛΟΙ ΕΚ ΠΡΟΓΟΝΩΝ

Μία μερὶς τοῦ ἡμερησίου Τόπου ἐχολώθη διὰ τὴν ἀπονεμηθῆσαν δικαιοσύνην καὶ καταστροφὴν τῶν βαρύντων δεσμῶν δουλείας τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων ἡμῶν. Μερικαὶ μάλιστα ἐξ αὐτῶν κυριολεκτικῶς ἐξήμεσαν χολὴν καὶ δύσοσμα πάθη. Ἀνεξυμνήτως διως τῆς οὐσίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον θὰ εὐθυμώσῃ, ἔχομεν τὴν γνώμην, δι' ὃς ἂν ἄνθρωποι φωτισμένοι ἀπὸ τὸν ἥλιον τῆς Δημοκρατικότητος Πόλεως τοῦ κόσμου, τῶν Ἀθηνῶν, ἐλυπήθησαν διότι τρεῖς ἱεράρχαι, φορεῖς τῶν εὐγενεστέρων ἀξιών, ἀφ' ὧν ἐλευθέρωσαν ἑαυτοὺς, θὰ εἶναι τριδουλοὶ ἐν προγόνων καὶ δικτατοριώδεις τοὺς τυραννίσκω. Ἀς τὸ ἔχουν ὅπ' ὄντι τῶν οἱ ἐκλεκτοὶ ἀδελφοί, ὥστε νὰ εὐθυμώσῃ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐφημερίδος τῶν.

ΕΥΓΝΩΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΟΝΕΣ

Συγμινούμεθα ἀπὸ τὴν χειρονομίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιαιτέρας ἀπὸ τῶν ἀξιεπαίνων καὶ φιλοερῶν ζήλων τῶν ἀξιολύμων κ. κ. βουλευτῶν Ν. Ζορμπᾶ, Χρ. Γοργίου καὶ Χ. Σκουτέρη. Ἀπέδειξαν ὅτι πιστεύουν εἰς τὰς ἀξίας τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Καὶ δι' αὐτὸ ἀπέσπασαν δικαίως τὴν εὐγνωμοσύνην μας, καὶ κατέκτησαν τὴν μνήμην μας.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἀπὸ τὸ δραστήριον παράρτημα τῆς Ἀρχῆς ἐπαρουσιάσθη ἕνα θαυμάσιον Χριστιανικὸν Περιοδικὸν «Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Ἐκλογὴ». Καὶ ἡ ἐμφάνισις του καὶ τὸ περιεχόμενον του ἀποτελοῦν στοιχεῖα ἵνα νὰ νὰ προσδώσῃ εἰς τὸ βιβλίον ἐκδοτικὴν ἀγλάν. Προβλεπεται περὶ ἐπιτυχίας δι' αὐτὸ συγχαίρομεν θερμότητα τὸν ἱδρυτὴν καὶ ἐκδότην Ἀρχιμανδρίτην Καλλιόπην Γιαννακοπούλου καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτας του. Α.

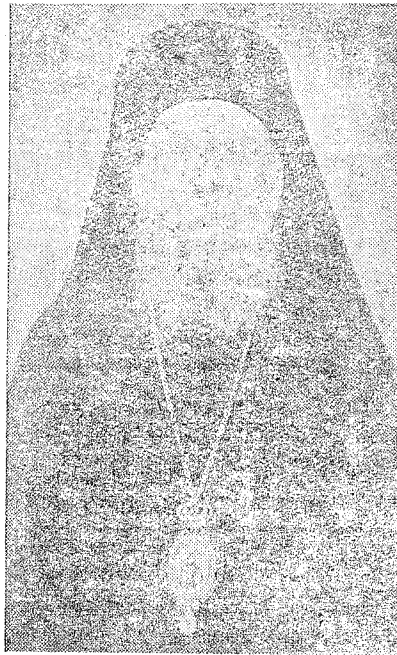
Ἐμβλήματα Συνδρεμῶν

Ἐμβλήματα, μένον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἀπευθύνονται : Πρὸς τὸν κ. Σταύρον Καραμήτσον Χαλκοκονδύλη 7.— Ἀθήνας

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΜΑΧΗΝ

Ἡκούσθη, ὡς ἀνεμύνητο, τὸ συντακτήριον σάλλισμα μετὰ τὴν κρατερὰν μάχην τῶν δεισιπτά μηνῶν. Εἰς τὸ ἀκουσμάτου ἐτηρήθη σιγὴ εἰς τὸ ἀπέραντον στρατόπεδον τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ ἤρχισεν ἡ ἀναμέτρῃσις τῶν δυνάμεων. Μὲ ἰσρὰν φρίκην ἀναμετρῶμεν τοὺς νεκροὺς: Εἰς Ἱεράρχης, εἰς ἀρχιμανδρίτης, ἀρκετοὶ λαϊκοί. Αἰωνία ἡ μνήμη εἰς τοὺς ἡρωϊκοὺς αὐτοὺς μαχητὰς τῆς Ὁρθοδοξίας. Μὲ θλίβεράν μελαγχολίαν ἀναμετρῶμεν τοὺς αὐτομολήσαντας προδόντας. Ἐλάχιστοι Ὀλιγώτεροι τῶν νεκρῶν Δειλοί, φίλαιοι, ποῦ ἀντήλλαξαν τὴν ἐνδοξον μάχην μετὰ τὴν ἄνεσιν τοῦ προδότου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡρεμίαν τῆς συνειδήσεως μετὰ τὰς τύψεις τοῦ λιποδύκτου. Καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ ὄμμα φέρεται πρὸς τοὺς ἀγωνισθέντας μέχρις ἐσχάτου, πρὸς τοὺς «βαστάσαντας τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα» (Ματ. Κ. 12). Τί εὐτυχία! Ἀπειροὶ καὶ ἐτίμητοι φέρον τὸ λάβαρον τῆς Ὁρθοδοξίας ὑψηλὰ καὶ τὸ πρόπαιον τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν, νεοσσημένον. Τρεῖς Ἀρχιερεῖς καὶ ἀπειρα πλήθη κλήρου καὶ λαοῦ. Νικηταί!

Ἀγάλλεται ἡ ψυχὴ τοῦ ἀειμνήστου Κυκλάδων κυροῦ Γερμανοῦ βλάπουσα ἄνωθεν ἐκ τῆς θριαμβευτικῆς Ἐκκλησίας.

ΔΙ ΑΝΑΩΣΕΙΣ ΤΟΥ «ΑΝΤΙ-ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Ἀρκετὰ σαφεῖς διήρξαν αἱ δηλώσεις τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Βενιζέλου, Τονίζομεν ἰδιαίτερως τὴν δικαιολογίαν τῆς πολιτικῆς ἐνεργείας: «Φιλανθρωπία». Συγχαίρομεν κατ' ἀρχὴν τὸν κ. ἀντιπρόεδρον διὰ τὴν κατανόησιν τῆς ἀνθρωπιστικῆς αὐτῆς ἀξίας καὶ ἐλπίζομεν ἡ ἀποτίλεση γνώμονα τῶν περαιτέρω ἐνεργειῶν.

ΑΠΕΓΝΩΣΜΕΝΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Ἡ πρωὶνὴ ἐφημερίς «Ἀλλαγὴ» ἀγωνιζομένη διὰ τὰς δημοκρατικὰς ἐλευθερίας καὶ τὸ δίκαιον, ἐρωτᾷ ἀπεγνωσμένως τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν: Πότε θὰ συμπληρώσῃ ὁ Μακαριώτατος τὴν κενὴν ἑδραν τῆς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων; ἔχει δὲ τὴν ὑπομονὴν ὁ Συντάκτης αὐτῆς νὰ μετροῦ τὰς ἐρωτήσεις. Τὸν πληροφοροῦμεν λοιπὸν διὰ καὶ ἰὰν ἀκόμη αἱ ἐρωτήσεις τοῦ ὑπερβοῦν τὰ ἔτη τοῦ Μακαριώτατου, δὲν πρόκειται οὗτος νὰ ἀπαντήσῃ. Ἡ σιωπὴ εἶναι πάντοτε δειλὸν τῶν λοχυρῶν ἐναντίον τῆς ἀγωνιστικῆς κοινῆς γνώμης.

Οἱ Τρεῖς γενναῖοι μαχηταί τῆς στρατευομένης Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ